

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

3ο Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Αποφάσεις 1) του εν Αθήναις Δικαστηρίου των Πλημμελειοδικών περί καταδίκης του . . . και Ιωσήφ Βριζόλα εις είκοσαήμερον φυλάκισιν ένεκα αικιών. — 2) του εν Τριπόλεϊ Πλημμελειοδικείου περί καταδίκης του Α. Χαλκιά εις εκατόήμερον φυλάκισιν κ.τ.λ. ένεκα άναρχοειδιότητας. — Δηλοποίησις του Συμβολαιογράφου Πύργου προς τους δανειστάς του ποτε Δημητρίου Μανόσου Πυργείου. — Προγράμματα 1) του Προέδρου του εν Χαλκίδι Πρωτοδικών περί δημοσιεύσεως διαθήκης του άπεθώσαντος Αλεξάνδρου Μκνιάτου. — 2) του Προέδρου των εν Χαλκίδι Πρωτοδικών περί δημοσιεύσεως διαθήκης του άπεθώσαντος Ευσταθίου Νικολαΐδου. — Διαμαρτύρησις του Κ. Αξελού πληρεξουσίου της Ασπίνης Θ. Βλάση και τέκνων κατά του αντιδίκου της. — Αίτησις της Μαρίας του Χαράλαμπος Απετιάγου περί προκώου άγωγής κατά του συζύγου της Χαράλαμπος Απετιάγου. — Κλητήριο επίκριμα του Εισαγγελέως των εν Αθήναις Εφετών περί έμφανίσεως του Ραδονίου Ράσκη.

(Αριθ. έγγράφ. 87). (Αριθ. πρωτ. 446). ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

1)

Το εν Αθήναις Δικαστήριο των Πλημμελειοδικών.

Συγκείμενον από τους Δικαστάς ΚΚ. Δ. Νούλλαν προεδρεύοντα, κωλυομένου του Προέδρου Κ. Π. Α. Κυπαρίσση, Χ. Ζώτον, και Χρ. Λύγερινόν ανακριτήν, και από τους παρόντους ΚΚ. Σ. Παλαιολόγον και Δ. Μισαράλιωτήν, παρόντων του τε άντεισαγγελέως Κ. Κ. Βιραλιώτην, υπογραμματέως Κ. Π. Γαλανοπούλου ανακίλα, και του υπογραμματέως Κ. Δ. Ν. Τσαπληρόντος, τον κωλυόμενον γραμματέα Κ. Δ. Ν. Τσακνίκαν.

Συνεδριάσαν δημοσίως διά να δικάση την εξής υπόθεσιν.

Ο παρά τω Δικαστηρίω τούτω Εισαγγελέως κατηγορήσας τον Ιωσήφ Βριζόλα, ότι την 27 ην προς την 28 Αυγούστου 1835 μετά το μεσονύκτιον έπληγήωσαν τον Αλέξιον Ποντικόπουλον Ιωαννίτην κλητήρα της άστυνομίας με εν μαχαϊριδιον.

Εξήτήσατο δε να κηρυχθώσιν ένοχοι ο Ιωσήφ Βριζόλας και ομοίως άστουργός, ο δε ως συνεργός κατα το άρθ. 308 § 4 του Πενικου Νόμου, να έπιβληθή δε πεινή εις τον έρήμενον Ιωσήφ Βριζόλαν είκοσαήμερος φυλάκισις.

Ο μάρτυς Δημήτριος Εώνθης εξετασθεις ένόρκως ώμολόγησεν ότι την 27 ην προς την 28 ην περί το μεσονύκτιον άπερνούσεν αυτός, και Ιωσήφ Βριζόλας έμπροσθεν της οικίας του Αλεξίου Ποντικόπουλου κλητήρος της άστυνομίας, τραγωδούντες, έτε ο Αλέξιος Ποντικόπουλος τους ήρώτησε που είναι το φανάρι σας, και πού γυρίζεται το αυτην ώραν, ότι ο τον έπιασεν από το στήθος, και ο Ιωσήφ Βριζόλας συγχρόνως τον έπιασεν από τας χείρας, και τον άπωθούσαν, και ο Ποντικόπουλος εκτύπησε τον Βριζόλαν με εν ξυλον.

το όποιον εκράτει, ότι αυτός έτραβήχθη μακρόν και δέν είδε τι έγεινε, ότι ο Βριζόλας εκράτει μαχαϊρι, ότι ο Αλέξιος Ποντικόπουλος εξεφώνησε προς τους γείτονας να ηναι μάρτυρες περί της πράξεως του τραυματισμού.

Ακούσαν τον εισαγγελέα αναπτύξαντα την κατηγορίαν και αίτησαντα να κηρυχθώσιν ένοχοι οι κατηγορούμενοι Ιωσήφ Βριζόλας και ομοίως άστουργός, ο δε ως συνεργός κατα το άρθ. 308 § 4 του Πεν. Νόμου, να έπιβληθή δε πεινή εις τον έρήμενον Ιωσήφ Βριζόλαν είκοσαήμερος φυλάκισις.

Λαβόν υπ' όψιν την έκθεσιν του έντασθ νομοϊατρού, δι ης εκθέττει, ότι η ασθένεια του τραυματισθέντος διαήρκεσεν υπέρ τας τρεις ήμέρας.

Λαβόν υπ' όψιν το υπ' αριθ. 429/252 έγγραφον της έντασθ άστυνομίας, διά του όποιου άποκρίνεται προς τον ανακριτήν, ότι ο έθλοφύλαξ ανέλαβε τα έργα της υπηρεσίας του κατά την 10 Σεπτεμβρίου 1835 ήγουν 13 ήμέρας μετά την πλήγησιν του.

Διασκεφθέν,

ως προς το πλημέλημα των αικιών και τραυμάτων. Επειδή εκ των μαρτυριών και εκ της έκθέσεως του νομοϊατρού άποδεικνύεται ότι ο Ιωσήφ Βριζόλας έστραυματίσεν άνευ προμελέτης τον Αλέξιον Ποντικόπουλον.

Επειδή η πράξις αυτη άπαγορεύεται από το άρθ. 308 § 4 του Πεν. Νόμου λέγον ούτως «έν ο τραυματισμός άπεφασίσθη και εξετελέσθη άπρομελετήτως εις

» βρασμόν φυγικῆς ὀσμῆς, ἢ εἰς ἀπαρασκευάστους δια-
» πλῆκτισμούς καταγιώσκειται.

§ 4 φυλακίσις τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν εἰς τὴν περίπτω-
» σιν τοῦ ἄρθρ. 307 §. 4 . . . . .

Δυνάμει τοῦ διαληφθέντος ἄρθρ. 308 §. 4 . . . . .

Δικάζον

τὸν δε Ἰωσήφ Βριζόλαν κατ' ἐρήμην.

Κηρύττει τὸν Ἰωσήφ Βριζόλαν ἐξ Ἰταλίας ἔνοχον, ὡς
αὐτῶν τὸν πλῆμμεληματος τῶν αἰκίων καὶ τραυμά-
των, κατὰ τὸ ἄρθρ. 308 §. 4 τοῦ Ποιν. Νόμου, καὶ
καταδικάζει αὐτὸν εἰς εἰκοσαήμερον φυλάκισιν καὶ εἰς
τὰ δικαστικά ἐξόδα.

Ἐγένετο καὶ ἀπηγγέλθη ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1836.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Δικαστῶν Δ. ΝΟΥΛΑΣ Σ. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ.
Χ ΖΗΤΟΣ. Δ. ΜΙΣΑΡΑΔΙΩΤΗΣ.
Κ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.
Ὁ Ἰσογράμματός Π. Γαλανόπουλος.

(Ἀριθ. Ἐγγράφ. 147). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 448).

2)

Τὸ ἐν Τριπόλει πλῆμμελειοδικεῖον.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον Χ. Μιλιάννην καὶ τοὺς
δικαστὰς Χ. Σ. Ἀντωνόπουλον ἀνακριτὴν, Ἀντ. Δ. Κρι-
εζῆν καὶ Κ. Ταττεμπάχ, καὶ τὸν πάρεδρον Ἰω. Γ. Καρα-
θελόπουλον.

Συνεδριάζον δημοσίως τὴν 9 Ἰουλίου 1836, παρόντων
τοῦ ἀντεισαγγελέως Χ. Νικολαΐδου καὶ τοῦ δικαστικοῦ
γραμματέως Κ. Μαρουδῆ διὰ νὰ δικάζῃ τὸν Ἀναστάσιον
Χαλκιᾶν ἢ γύφτον ἀπὸ Βαλτετινίκου τῆς Γόρτυνος ἐνεκα
ἀντιποιήσεως ἐπιτηδεύματος μὴ ἐπιτετραμμένου εἰς αὐτόν.

Ἐξετάσαν ἐνόχως τοὺς μάρτυρας Σπύρον Γεωργίου
Οἰκονομόπουλον καὶ Δημήτρ. Κατσανόπουλον κατοίκους
Βαλτετινίκου.

Ἐξετάσαν τὸν καταγορούμενον Ἀναστάσιον Χαλκιᾶν ἢ
γύφτον.

Ἀπορροσάμενον τὸν ἀντεισαγγελέα καὶ τὸν ὑπερασπι-
στὴν τοῦ κατηγορουμένου Κ. Λουκᾶν.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ ἔλα τὰ ἔγγραφα τῆς δικογραφίας.

Ἐξήγει· ὅτι ὁ ἔπαρχος Γόρτυνος διὰ γιωμοδοτήσεως
τοῦ νομοίατροῦ Ἀρκαδίας ἔδωκε τὴν ἀδειαν πρὸς τὸν
Ἀναστάσιον Χαλκιᾶν ἢ γύφτον τοῦ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγ-
γελμα τοῦ φλεβοτόμου εἰς τὸν τόπον τῆς δικιμονῆς του,
νὰ ἐπιθέτῃ βδέλλας, βυζικατώρια καὶ κλυστήρια καὶ οὐχί
εἰς ἄλλο τι ὃ ῥηθεῖς Χαλκιᾶς παραβὰς τὴν ῥηθεῖσαν
ἀδειαν μετέλθεν ἔργα φυσικοῦ ἱατροῦ, διότι ἐπισκεφθεὶς
διαφόρους ἀσθενεῖς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἱατρικά τὴν πρᾶ-
ξίν του ταύτην ἂν καὶ ὠμολόγησαν ὁ ἴδιος ἔφερεν ὅμως
εἰς ὑπεράσπισίν του ὅτι δὲν ἔδωκεν ἄλλο παρά ἰάμπαλιν,

μίνα, ζάχαρην καὶ λοιπὰ μαλακτικά ἱατρικά, οἱ δὲ μάρ-
τυρες ὠμολόγησαν ὅτι ἔδωκεν ἱατρικά ῥεύσιν καὶ σκόναις
Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἰδίαν διουλογοῦσαν τοῦ κατηγορουμέ-
νου καὶ τὰς ληρθείσας μαρτυρίας ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ
κατηγορούμενος ἐνῶ ἔλαβεν ἀδειαν ἀπὸ τῆν ἰατροῦσαν
ἀρχὴν νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φλεβοτόμου, νὰ
ἐπιθέτῃ βδέλλας, βυζικατώρια, βεντούζας καὶ κλυστήρια
καὶ οὐδὲν ἄλλο, ἔδωκεν εἰς διαφόρους ἀσθενεῖς ἱατρικά
καὶ ἐπομένως ἀντεποιήθη ἔργα μὴ ἐπιτετραμμένα εἰς
αὐτόν.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ κατηγορουμένου χαρακτη-
ρίζεται ὡς πλῆμμελημα καὶ προνοεῖται ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 231
τοῦ ποιν. νόμου ἔχον αὐτῶ «με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν
» μηνῶν καὶ γρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ 100 ὄραχμῶν
» τιμωρεῖται ὁ ἀντιποιούμενος ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνή-
» σεως, δημοσίαν τιμὰ ὑπηρεσίαν, καὶ ἰδίως τὰ ἔργα
» κολυμβιστοῦ, ἐμπορημεσίτου, ἱατροῦ, χειρουργοῦ, μοίχου,
» κλητόρος δικαστηρίου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπηρετοῦ,
» ὡσαύτως καὶ ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκου-
» σης εἰς αὐτόν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς
» ἐξουσίας του, εἰς ἔργα, τὰ ὁποῖα τὸν εἶναι ἀπηγορευ-
» μένα.»

Διὰ ταῦτα·

Κηρύττει τὸν Ἀναστάσιον Χαλκιᾶν ἢ γύφτον ἐκ Βαλ-
τετινίκου τῆς Γόρτυνος ἔνοχον παραβάσεως τοῦ πρώτου
μέρους τοῦ ἄρθρ. 231 τοῦ ποιν. νόμου.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Χ Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
ΑΝΤ. Δ. ΚΡΙΕΖΗΣ.
Κ. ΤΑΤΕΜΠΑΧ.
Π. Γ. ΚΑΡΑΒΕΛΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Μαρουδῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως συνεδριάσαν
αὐθημερὸν δημοσίως διὰ τὴν συζήτησιν περὶ τῆς ἐφαρ-
μογῆς εἰς τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον τῆς ποινῆς.

Ἀκοῦσαν τὸν ἀντεισαγγελέα αἰτήσαντα νὰ καταδι-
κασθῇ ὁ κηρυχθεὶς ἔνοχος εἰς ἑνὸς μηνος φυλάκισιν καὶ
εἰς ἑκατὸν δραχ. πρόσμιμον.

Ἀκοῦσαν τὸν δικηγόρον Κ. Λουκᾶν ὑπερασπιστὴν τοῦ
κηρυχθέντος ἔνοχου ζητήσαντα νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν πε-
λάτην του ὁ ἐλάχιστος τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς χρημα-
τικῆς ποινῆς ὅρος διότι δὲν ἐπροξένησαν οὐδεμίαν βλάβην
τὰ δοθέντα παρ' αὐτοῦ ἱατρικά εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς
ὁποίους ἐπεσκεψθῆ.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν κατὰ τοῦ κηρυχθέντος ἔνοχου
ἐπιβαρύνουσαι αἰτίαι·

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρ. 232 τοῦ ποινικοῦ νόμου
διατάττον οὕτω «πᾶσα προδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα
» εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 227-231 ἀφοῦ γενῆ
» ὀριστικὴ, πρέπει νὰ δημοσιεῖται μετ' ἐξόδα του κατα-
» δικασθέντος διὰ τινος ἐγγωρίου ἐφημερίδος προσδιωρι-

» σμένης παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ δι' ἄλλου
» περιοδικῷ φύλλου.»

Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον παραβάσεως τοῦ
πρώτου μέρους τοῦ ἀρθρ. 231 τοῦ ποιν. νόμου εἰς ὀκτὼ
ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ 15 δραχ. χρηματικὴν ποινὴν.

Δινοθεῖ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας κατὰ τὸ
μνησθὲν ἀρθρ. 232 τοῦ ποιν. νόμου μὲ ἐξόδα τοῦ κατα-
δικασθέντος διὰ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν ἐφημερίδος.

Τὰ ἐξόδα τῆς δίκης συνιστάμενα εἰς δραχ. 16 καὶ
λεπ. 35 εἶναι εἰς βάρους τοῦ καταδικασθέντος.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρουσίας ἀνατίθεται εἰς τὸν παρὰ
τῷ πλημμελειοδικεῖω τούτῳ εἰσαγγελέα.

Ἀπερασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν ἐν
Τριπόλει πλημμελειοδικῶν τὴν 9 Ἰουλίου τοῦ 1836 ἔτους,
ἐν Τριπόλει.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Χ. Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
ΑΝΤ. Δ. ΚΡΕΖΗΣ.
Κ. ΤΑΤΕΜΓΑΧ.
Π. Κ. ΚΑΡΑΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Μαρσίδης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2442). (Ἀριθ. πρωτοκ. 444).

ΔΗΛΩΣΗΣΙΣ.

Ὁ συμβολαιογράφος Πύργου

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὴν 21 τοῦ ἤδη λήγοντος Ἰουνίου μετὰ τὴν
ἐκπλειστηριασίν ἐς ἀμπελίου τοῦ ποσὲ Δημητρίου
Μινώσου Πυργεῖου, ἐκπλειστηριασθέντος κατὰ παραγγελ-
λίαν τοῦ Κυρ. Διονυσίου Τμυροπούλου, εἰδοποιούνται
ὅλοι οἱ δανεισταὶ τοῦ ῥηθέντος, ἔσοι πρὸς ἢ μετὰ τὴν
ἐκπλειστηριασίν ἀνήγγειλαν ἐαυτοὺς πρὸς τὸ συμβολαιο-
γραφεῖόν, νὰ παρουσιάσωσιν ὅσας ἤθελον ἔχειν νομίμου
ἀξιώσεως ἐφωδιασμένους μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ἐνδείξεις,
δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 989 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐντὸς τῆς
πρὸς τοῦ ἀρθρ. ὠρισμένης προθεσμίας 4 ἑβδομαδῶν
καὶ λάθωσι γνῶσιν, ἐὰν θέλωσι, τῶν προσηγμένων ἐγ-
γαφῶν, ὅπως συμπέριληφθῶσιν εἰς τὸν πίνακα τῆς κα-
ταξέως, κατὰ τὴν ἐγνοίαν τῶν ἀρθρ. 961 καὶ 994
τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ παρούσα θέλει καταχωρισθῆ καὶ δημοσιευθῆ καὶ εἰς
τὸ φύλλον τῶν Ἀγγελιῶν πρὸς γνῶσιν ἐκάστου.

Ἐξεδόθη ἐν Πύργῳ, τὴν 30 Ἰουνίου 1836.

Ὁ συμβολαιογράφος Πύργου Νικόλαος Ματρῶνος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 410). (Ἀριθ. Πρωτοκ. 442).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1)

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Χαλκίδι Δικαστηρίου τῶν

Πρωτοδικῶν

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ Εἰρηνοδίκης Σκῆθου ἀκληρῶν ἔργα Συμβολαιο-
γράφου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 43, καὶ ἀπὸ 23 Ἰουνίου Ε. Ε.
ἐγγράφου του ἐγνωστοποίησε πρὸς ἡμᾶς τὴν παρ' αὐτῷ
ὑπαρξίν διαθήκης τοῦ ἀποδιώσαντος Αλεξάνδρου Μα-
νιάτη.

Ὁφείλοντες κατὰ τὸ ἀρθρ. 295 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν
Δικαστηρίων νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν διαθήκην ταύτην,
προσκαλοῦμεν ὅλους τοὺς ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν πε-
ριουσίαν τοῦ διαληφθέντος νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροα-
τήριον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τὴν πρώτην δικάσιμον,
καθ' ἣν, μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημο-
σιευθῆ ἢ παροῦσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν,
θέλει ἀπαγγελθῆ ἢ μνησθεῖσα διαθήκη.

Ἡ παρούσα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς ἀντίγραφα εἰς τὰ
πρὸς τοῦτο διωρισμένα μέρη.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 5 Ἰουλίου 1836.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Δ. Φίστεας.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 421). (Ἀριθ. πρωτοκ. 443).

2)

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ συμβολαιογράφος Χαλκίδος Κ. Ἰωάννης Οἰκονόμου,
διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1886, ἐγγράφου του, μᾶς εἰδοποίησε
τὴν παρ' αὐτῷ ὑπαρξίν διαθήκης τοῦ κατὰ τὴν 4 τοῦ
ἐνεστῶτος μηνὸς Ἰουλίου ἀποδιώσαντος, Εὐσταθίου Ν.
κολαΐδου κατοικοῦ ἐνταῦθα.

Ὁφείλοντες κατὰ τὸ ἀρθρ. 195, τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν
Δικαστηρίων νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν διαθήκην ταύτην,
προσκαλοῦμεν ὅλους τοὺς ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν πε-
ριουσίαν τοῦ διαληφθέντος, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ
ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὴν 1 δικάσιμον,
καθ' ἣν, μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημο-
σιευθῆ ἢ παροῦσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν,
θέλει ἀπαγγελθῆ ἢ μνησθεῖσα διαθήκη.

Ἡ παρούσα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς ἀντίγραφον εἰς
τὰ πρὸς τοῦτο διωρισμένα μέρη.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Δ. Φίστεας.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 438).

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπλίου.

Ἡ Δικατερίνη Θ. Βλάση σύζυγος τοῦ Π. Πολυδά-
ρου ἀπέβιωσεν ἐνδιχθεὶς τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου τοῦ
1835 ἔτους.

Τὴν διαθήκην ταύτην προσέβαλον οἱ νόμιμοι κληρο-
νόμοι καὶ ἐντολεῖς μου δι' οὐσιώδεις λόγους ἀκυρότητος,
καὶ πρὸς τοῦτοις ἐξήγησαν ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Δι-
καστηρίων τὴν κατοχὴν τῆς κινήτης τε καὶ ἀκινήτου
περιουσίας τῆς μακαρίτιδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἕνεκα τοῦ πλῆ-
θους τῶν ὑποπέσεων, ἢ τῆς κατοχῆς αἰτήσεις δὲν θὰ λάβῃ
τέλος ἐν καιρῷ, καὶ πεθανὸν ὁ ἀντιδικὸς ὠφελουμέ-
νος ἐκ τῆς ἀναβολῆς ταύτης, νὰ πωλῆσῃ ἀπαληθῶς τὰ
προϊόντα τῆς ἀμφισβητουμένης καὶ μὴ ἀνηκούσης εἰς
αὐτὸς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Δικατερίνης Θ. Βλάση,
παρακαλῶ τὸν Συμβολαιογράφον νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὰ
ἀρχεῖα τὴν παροῦσάν μου ἐπισήμον διαμαρτυρικὴν εἰδο-
ποίησιν, ὅτι ἐννοῶν οἱ ἐντολεῖς μου ὡς ἀκυρὸν πᾶσαν

υποχρεωτικὴν πράξιν ἢ πώλησιν τοῦ Π. Πολυδώρου ἐπὶ τῶν προϊόντων (σαφίδας Κορινθ.) τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῆς ἀποβιώσασης, κειμένων εἰς Δημηνίῳ τῆς Κορινθίας.

Παρακαλεῖται τὸ Συμβολαιογραφεῖον νὰ διαθέσῃ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας μου πρὸς τὸν Κύρ. Π. Πολυδώρον, πρὸς ἠδηγίαν του· ἐν ὅμοιον νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ πρὸς διαφύλαξιν δικαίωματος καθούτινος ἀνήκει, καὶ ἀντίγραφον νὰ πεμφθῇ τόσον εἰς τοὺς Συμβολαιογράφους τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου διὰ νὰ τοιχοκολληθῇ, καθὼς καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰουνίου 1836.

Ὁ πληρεξούσιος Κ. Ἀξελός.

(Ἀριθ. πρωτ. 447).

Αἴτησις.

πρὸς τὸ ἐν Λαμία Β. πρωτοδικεῖον.

Μολονότι ἡ Μαρία σύζυγος τοῦ Χαραλάμπου Ἀπιτάγου συνελθούσα εἰς νόμιμον γάμον κατὰ τὰ 1821 μετα τοῦ Χαραλάμπου Ἀπιτάγου δὲν ὑπανδρεύθη ὑπὸ κοινότητα ὑπαρχόντων ἀλλ' ὑπο προικιμαίαν διοίκησιν, καὶ προσέφερον αὐτῷ προῖκα, τῆς ὁποίας τὴν ἀπλὴν ἐπιχειρίσιν ἐπέλαβετο μόνον ὁ ἀνὴρ τῆς, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν κατ' οὐδένα λόγον αἱ διατάξεις τῶν ἀρθ. 676 καὶ 677 τῆς πολ. δικον. διότι κατ' αὐτάς προϋποτίθεται ὅτι ὑπάρχει κοινότης ὑπαρχόντων καὶ σώζονται εἰσέτι ἀκέραια τὰ κτήματα τῆς συζύγου, ἐνῶ ἐδῶ μῆτε τὸ ἐν μῆτε τὸ ἄλλο ὑπάρχει, μολοντοῦτο παρυσιάζουσα κατὰ συνέπειαν τῶν εἰρημένων ἀρθρῶν πρὸς ἀπλὴν πληροφορίαν τοῦ Β. τούτου δικαστηρίου πρὸς χρῆσιν τῆς προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας εἰς τὸ γραφεῖόν του ἀποδεικτικὸν ἐκ τῶν τριῶν ἀτόμων, οἵτινες ἦτον συνυπογεγραμμένοι εἰς τὸ καθ' αὐτὸ προικοσύμφωνον, ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ καὶ μετ' ὅλης τῆς περιουσίας αὐτῆς ὡς ὁ ρηθεὶς συζηγὸς τῆς καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀμφίσσῃ πλημμελειοδικῶν κατεγράσθη τοὺς νόμους, καὶ λαβὼν ὅλα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς ἐδραπέτευσε καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὴν μὲ δύο τέκνα ἄνευ τινὸς προστασίας.

Ὅτι τὸ εἰρημένον ὡς ἀπαρχλλκτόν ἐκ τοῦ προικοσυμφώνου τῆς ἀποδεικνύει τὴν προῖκα, τὴν ὁποίαν προσέφερον ἐν καιρῷ τοῦ γάμου εἰς τὸν ἀνδρα τῆς, καὶ ἡ προγαμιαία δωρεά, τὴν ὁποίαν οὗτος τῆς ἐδωρήσατο.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ εἰρημένη προῖξ ἄλλη μὲν ἀποξενώθη παρ' αὐτοῦ, ἄλλη δὲ ἠρπάγη παρὰ τοῦ ἰδίου ἐν καιρῷ φυγῆς του.

Καὶ ἐπειδὴ ζητεῖται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς περιουσίας αὐτοῦ παρὰ τῶν δανεισῶν του καὶ ἡ εἰρημένη προῖξ κινδυνεύει ν' ἀπολεσθῇ.

Διὰ ταῦτα ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἵνα διατάξῃ κατὰ τὸ τὸ 677 ἐδ. φ. 1 τῆς πολ. δικονομ. τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας προεισαγωγικῆς ἀναφοράς, καὶ ἐπιφυλάττεται ἐπομένως τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ τὴν

τακτικὴν κατὰ τοῦ συζύγου τῆς περὶ προικὸς τῆς ἀγωγὴν κατὰ τὸ ἀρθ. 648.

Διαφυλάττουσα πᾶν ἄλλο δικαίωμα καὶ λόγον ὅπου θέλει προσφέρει πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ συζύγου τῆς, πρὸς διατήρησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς προικὸς τῆς ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ὡς κατὰ νόμον προτιμουμένη ἀπὸ παντὸς χρέους, καὶ ὡς φυγόδικος ὁ σύζυγος αὐτῆς.

Ἔγγρ. } 1 ἀποδεικτικὸν τῆς προικὸς τῆς,
 } 2 ἀποδεικ. δι' οὗ τῆς συγχωροῦνται τὰ δικαίωματα.
 Καὶ μετ' ἄλλων ὑποσημειωμαι,
 Εὐπειθέτατος Χρ. Ρέντισος δικηγόρος.

(Ἀριθ. ἐγγρ. 1320). (Ἀριθ. πρωτ. 445).
 ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐσταῖς εἰσαγγελεὺς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 270 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Ραδόνιος Ράσκης ἐκ Μαυροβουνίου ἀρχιτέκτων τὸ ἐπάγγελμα παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν κακουργιοδικεῖον κατηγορούμενος.

Ὅτι ἀφοῦ ἐδιωρίσθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1835 παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀρχιτέκτων ἐπὶ τῶν γηπέδων τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἔχων τὴν ἐπιστάσιαν τῆς κατὰ τὸν Πειραιᾶ διανομῆς τῶν οἰκοπέδων, ἔλαβεν ἀπο διαφόρους χρήματα ἐπὶ σκοπῷ νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτοὺς καλλιῆρον θέσιν γηπέδου, καὶ τῶντοι παρεχώρησεν εἰς πολλοὺς το ζητούμενον, γενόμενος ἐνοχὸς πράξεως ἀντιβαίνουσας εἰς τὰ καθήκοντά του.

Κακούργημα προβλεπόμενον ἀπὸ τὸ ἀρθ. 456 §. 3 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπιεωρήσαντες τὴν ἀπὸ 10 Ἰουλίου τ. ε. κατὰ τοῦ διαληφθέντος κατηγορίαν κατὰ τὸ ἀρθ. 266 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Ραδόνιος Ράσκης, ἀρχιτέκτων εἶναι φυγόδικος καὶ μέχρι τῆς σήμερον δὲν κατεσχέθη.

Προσκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν συστηθησομένου κακουργιοδικεῖου, ἄλλως θέλει δικασθῇ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθ. 464 τῆς ποιν. δικον. καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἀρθ. 467 τῆς αὐτῆς δικονομ. ἐνδιάλλαμβανόμενας συνέπειας.

Τὸ παρὸν κλητήριο ἐπίκριμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημ. τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν τελευταίαν διαμονὴν τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουλίου 1836.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.